

HÄR HÄRSKAR LEJONKUNGEN

Land Rovern är fullpackad med fotoutrustning, tomma bensindunkar, vattenflaskor och kläder. Vägen blir allt sämre när vi närmar oss lägret i Seronera, som är Serengetis pulsåder. Hit har jag kommit för att uppleva migrationen, skådespelet när hundratusentals gnuer vandrar över savannen på sin jakt efter färsk betesmarker till Kenyas viltreservat Masai Mara.

När hundratusentals gräsätare invaderar savannen har de stora katterna högtidsstunder. Lejonen föredrar gnuerna och zeborna. Leoparden jagar helst impalaantiloper medan geparden springer ikapp de graciösa gasellerna.

– Ta det försiktigt ikväll. Här finns mängder med lejon, säger min guide när vi kör in till lägret. På natten hörs deras rytanden. De kommer fram till lägret för att dricka i den stora vattentanken.

Efter frukost kör vi ut i nationalparken. De första gnuflockarna visar sig. De springer i ett gemensamt långt led under högljudda råmanden. En gnu är en antilop som låter som en ko. Några flockar har sällskap av zebbor. Det är som att uppleva ett gigantiskt vasalopp.

Vi kör norrut till Lobo. Lägret ligger som en fjälldal nedanför en stor klippa. Klippan kallas för kopje. Dessa klippformationer sticker upp som små öar i de väldiga grässlätterna. Lejonen tycker om att sola på klipporna.

Lejonhannen demonstrerar sitt mäktiga gap. Han är flockens obestridda härskare och skyddar den mot inkräktare.

Jackson, som tillhör masai-folket, tar oss med på en vandring upp för sluttningen. Genom att smörja in sig med röd färg och bära röda kläder undviker massajerna konfrontation med lejonerna.

Adam Mohamed förbereder frukosten i Lobolägret, norra Serengeti. Lejonen tycker om att vila på klipporna som kallas kopjes.

